

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 14.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 14.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **3080** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], чрез адв. С. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221520001119-091-001/10.12.2020 г., издаден от М. Й. С.- орган, възложил ревизията и С. М. М.– ръководител на ревизията, изменен/потвърден с Решение № 264/17.02.2021 г. на зам. директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

В съдебно заседание на 07.07.2021 г. от страна на процесуалния представител на жалбоподателя бе направено искане за спиране на настоящото производство на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, поради наличие на друго производство, образувано по жалба на [фирма] срещу друг ревизионен акт, с оглед преюдициална връзка между двете дела, като решението на първото има значение за правилното решаване на другото дело. Излага мотиви в тази насока и представя съдебно удостоверение, видно от което е образувано адм.д.№8452/2020 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 16 с-в, по жалба на ИМПАКТ САС“ Е. срещу РА № Р-22221518007239-091-001/17.03.2020 г., потвърден с Решение №1100/14.07.2020 г.

В предоставения на ответника срок за становище, от процесуален представител е изразено такова за неоснователност на искането за спиране, за което излага подробни аргументи.

Съдът намира следното:

Искането за спиране на настоящото производство е неоснователно.

Съгласно § 2 от ДР на ДОПК, за неуредените с този кодекс случаи се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК. Нормата на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, приложима съгласно чл. 144 от АПК, изисква наличие на преюдициална връзка между две дела, образувани пред същия или друг съд, решението на първото от които ще има значение за правилното решаване на спора по делото, по което производството се спира. Има се предвид обусловеност между делата, която се основава на връзката между

субективните права и правопораждащите ги факти, като съдържание на конкретните правоотношения (в този смисъл тълкувателно решение № 2/19.11.2014 г. по тълкувателно дело № 2/2014 г. на ОСГТК на ВКС). Преценката за обусловеност между делата и основанието за спиране по чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК се извършва въз основа на данните за предмета на делото.

В случая настоящото производство е образувано по жалба на [фирма] срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221520001119-091-001/10.12.2020 г., изменен/потвърден с Решение № 264/17.02.2021 г. на зам. директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, с който са установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за ревизираните периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. и за данък върху добавената стойност по ЗДДС за ревизираните периоди ноември – декември 2018 и 2019 г.

Видно от представеното по делото съдебно удостоверение, е образувано адм.д.№8452/2020 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 16 с-в, по жалба на ИМПАКТ САС“ Е. срещу РА № Р-22221518007239-091-001/17.03.2020 г., потвърден с Решение №1100/14.07.2020 г., като след служебна справка съдът установи, че този РА е издаден за установени задължения по ЗДДС за предходни данъчни периоди.

При тези данни, от очертания предмет на съдебните спорове по двете дела следва, че липсва връзка на обусловеност по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК. Т.е. произнасянето по спора за законосъобразност на РА предмет на адм.д.№8452/2020 г. на АССГ, не е от значение за законосъобразността на обжалвания в настоящото производство ревизионен акт. Двете производства подлежат на самостоятелно установяване на факти чрез допустимите по ДОПК доказателства и доказателствени средства. Установяването на задълженията за данъци се извършва с ревизионен акт по чл. 118 от ДОПК в отделно ревизионно производство за конкретни периоди, който подлежи на самостоятелно обжалване. Дори и да са налице общи юридически факти те подлежат на преценка от отделните съдебни състави съобразно събраните в съдебните производства доказателства.

Предвид изложеното, спора по адм.д.№8452/2020 г. по описа на АССГ няма обуславящ характер спрямо процесния правен спор, поради което следва да се приеме, че не са налице предпоставките по чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, за спиране на съдебното производство.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], ЕИК-[ЕИК], чрез адв. С. за спиране на производството по адм. дело №3080 по описа за 2021 г. на АССГ до приключване на производството по адм.д.№8452/2020 г. по описа на АССГ с окончателен съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщаването, пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

